

- anularea articolelor 1 și 2 din Decizia C(2017) 900 final a Comisiei Europene din 8 februarie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE (denumită în continuare „decizia atacată”), în măsura în care prin aceasta se constată că reclamantele au încălcat articolul 101 TFUE;
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 2 din decizia atacată în măsura în care aplică reclamantelor o amendă de EUR 8 158 000,00 și reducerea amenzii conform argumentelor din cererea introductivă;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată ale reclamantelor.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe o serie de motive de ordin procedural, inclusiv obligația de motivare privind stabilirea cuantumului amenzii și în special necesitatea ajustării aplicate în temeiul punctului 37 din Orientările privind calcularea amenzilor ⁽¹⁾ și privind procentajul creșterii aplicate. Reclamantele susțin de asemenea că Comisia le-a încălcat dreptul la apărare, dreptul de a fi ascultate și principiul bunei administrări prin faptul că nu a declarat intenția sa de a aplica o creștere în temeiul punctului 37 din Orientările privind calcularea amenzilor în Comunicarea privind obiecțiunile sau în Comunicarea suplimentară privind obiecțiunile. Acestea invocă de asemenea încălcarea obligației de motivare, a principiilor securității juridice, egalității de tratament și proporționalității întrucât Comisia a crescut cuantumul amenzii reclamantelor cu 10 % în temeiul punctului 37 din Orientările privind calcularea amenzilor și a aplicat această creștere uniformă tuturor întreprinderilor care au participat la pretinsa încălcare, fără a lua în considerare faptul că participarea individuală a reclamantelor era foarte diferită de cea a celorlalte întreprinderi implicate.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe susținerea că decizia atacată este eronată întrucât nu a stabilit corespunzător cerințelor legale că reclamantele au săvârșit o încălcare a articolului 101 TFUE. Reclamantele invocă atât aprecierea incorectă a probelor în cadrul deciziei atacate, precum și incapacitatea probei de a dovedi constatarea din decizia atacată potrivit căreia reclamantele erau parte la încălcarea constatată la articolul 1 din decizia atacată.
3. Al treilea motiv este întemeiat, cu titlu subsidiar, în cazul în care Tribunalul ar hotărî că reclamantele au fost implicate în vreun acord sau vreo practică care încalcă articolul 101 alineatul (1) TFUE, pe o încălcare a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽²⁾ și a Orientărilor privind calcularea amenzilor ca urmare a unei aprecieri incorecte a gravității și a duratei încălcării, precum și a circumstanțelor atenuante și o încălcare a principiului nediscriminării în calcularea cuantumului de bază al amenzii.
4. Al patrulea motiv este întemeiat, cu titlu subsidiar, în măsura în care Tribunalul nu ar anula decizia atacată din cauza motivelor de ordin procedural din cadrul primului motiv, pe susținerea că aceste încălcări procedurale ar trebui să dea naștere cel puțin unei anulări a creșterii amenzii aplicate în temeiul punctului 37 din Orientările privind calcularea amenzilor.

⁽¹⁾ Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 5 mai 2017 – ExpressVPN/EUIPO (EXPRESSVPN)

(Cauza T-265/17)

(2017/C 202/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ExpressVPN Ltd (Glen Vine, Regatul Unit) (reprezentant: A. Muir Wood, Barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative care cuprinde elementul verbal „EXPRESSVPN” – cererea de înregistrare nr. 1 265 562

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 16 februarie 2017 în cauza R 1352/2016-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- modificarea deciziei atacate pentru a permite înregistrarea mărcii în temeiul faptului că marca nu este nici descriptivă, nici lipsită de caracter distinctiv și în temeiul probelor privind dobândirea caracterului distinctiv prezentate examinatorului și Camerei a cincea de recurs;
- obligarea la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în legătură cu prezenta cale de atac.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c), a articolului 7 alineatul (2) și a articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 9 mai 2017 – Kwizda Holding/EUIPO – Dermapharm (UROAKUT)

(Cauza T-266/17)

(2017/C 202/43)

Limba în care a fost formulată ațiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Kwizda Holding GmbH (Viena, Austria) (reprezentanți: L. Wiltschek, D. Plasser și K. Majchrzak, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Dermapharm GmbH (Viena, Austria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „UROAKUT” – cererea de înregistrare nr. 13 854 146

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 7 martie 2017 în cauza R 1221/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- admiterea ațiunii și modificarea deciziei atacate în sensul că se respinge opoziția îndreptată împotriva cererii de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 13 854 146; dacă este cazul, anularea deciziei atacate și trimiterea cauzei în fața camerei de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO);
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor aferente procedurii în fața Tribunalului și în fața camerei de recurs;
- obligarea intervenientei la plata cheltuielilor efectuate în cursul procedurii în fața diviziei de opoziție.